



## In Memoriam

**Ulla-Britta Lagerroth, 19.10.1927–8.12.2021**

Ulla-Britta Lagerroth, professor i litteraturvetenskap vid Lunds universitet sedan 1983 och betydande romantikforskare, har avlidit i en ålder av 94 år. Hon var sedan 1949 gift med Erland Lagerroth, docent i litteraturvetenskap, som avled 2016.

Ulla-Britta Lagerroth var en lysande Almqvistforskare. Tillsammans med Bertil Romberg utgav hon *Perspektiv på Almqvist: dokument och studier* 1973, där hennes egen studie "Almqvist och scenkonsten" blivit klassisk. Viktiga Almqvistuppsatser är vidare "'Konsten är det enda fullt uppriktiga': C.J.L. Almqvist mellan konstarter och mellan konst och liv" i *I lärdomens trädgård* (red. Sjöblad m.fl., 1996), "Melodramteatern som kod i Almqvists narrativa dramaturgi" i *Carl Jonas Love Almqvist: diktaren, debattören, drömmaren* (red. Burman, 2001) samt "Almqvist och den teatrala leklusten" i *Dramatikern Almqvist* (red. Viklund m.fl., 2010). I den av henne själv redigerade antologin *I musernas tjänst* (1991) ingår studien "Atterboms Lycksalighetens ö: en teatraliserad romantisk text".

Ulla-Britta Lagerroth var aktiv och engagerad medlem av Ibsensällskapet i Sverige sedan sällskapets grundande 2006. Hennes lärda och omfattande Ibsenartiklar i antologierna '*Bunden af en takskyld uden lige*' – om svenskspråkig Ibsen-formidling 1857–1906 (red. Ystad/Brynhildsvoll/Lysell, 2005) och *Ibsens kvinnor – tolkade av scenens kvinnor: skådespelare och regissörer i möte med Ibsens kvinnoroller* (red. Lysell, 2011), som hon också presenterade i TV, ger många goda exempel såväl på solid grundforskning som subtil stilanalys. Hennes lärda och omfattande uppsatser om Ibsentolkningar i Sverige av bland andra August Lindberg och Julia Håkansson är pionjärarbeten.

Ulla-Britta Lagerroths forskning har på senare år varit inriktad på den litterära textens relation till andra konstarter och medier (text och musik, text och bild samt, speciellt, text och teater), men också på svensk teaterhistoria och där särskilt regi, skådespelarkonst, scenkonstens

intermedialisering och teatermodernismens genombrott. Hon var medförfattare och medredaktör till andra bandet av standardverket *Ny svensk teaterhistoria* (2007), som behandlar 1800-talets teater. Där beskriver hon bland annat romantikens entré på operascenen och Dramaten och Nya Teatern i Stockholm under perioden.

I svensk dramaforskning har hon varit banbrytande genom att inte bara se dramer som litterära texter utan också lägga vikt vid scen- och spelplanvisningar samt latent iscensättning i dialogen ("texts in performance") i traditionen från modern internationell Shakespeare- och Ibsenforskning (J. Russell Brown, J. Northam). Den djuplodande monografen *Regi i möte med drama och samhälle: Per Lindberg tolkar Pär Lagerkvist* står främst bland hennes dramastudier.

Ulla-Britta Lagerroth skrev även en författarskapsbiografi om lyrikern Johannes Edfelt, utgiven 1993, där inte diktarens yttre liv utan utvecklingen av hans verk står i centrum, och hon redigerade ett större antal vetenskapliga artikelsamlingar, såväl internationella som svenska, i sina ämnen – ofta med utgångspunkt i de stora konferenser hon ordnade på Krapperrups borg norr om Helsingborg och i Lund. Den förra resulterade i konferensvolymen *Romantiken över gränser* (1993), där hennes studie "Konstarnas möten i det estetiska systemet" ingår; den senare i *Interart poetics: essays on the interrelations of the arts and media* (1997) utgavs tillsammans med Hans Lund och Erik Hedling och inleddes med en "Introduction: towards a poetics of interart discourse". Som redaktör ställde hon alltid goda förslag till – och utövade konstruktiv kritik på – medarbetarnas bidrag, som medarbetare var hon lyhörd och öppen för synpunkter.

1963 disputerade Ulla-Britta Lagerroth på avhandlingen *Körkarlen och Bannlyst: motiv- och idéstudier i Selma Lagerlöfs 10-talsdiktning*. Det blev också med två Lagerlöfutmått tillsammans med Lisbeth Stenberg som hon avslutade sin forskning: *Selma Lagerlöfs teaterpersoner* (2014) – en volym som delvis förändrar vår syn på kavaljererna i *Gösta Berlings saga* – och dramat *Sankta Annas kloster* (2021).

Som akademisk lärare var Ulla-Britta Lagerroth sällsynt engagerad och entusiasmerande. Professorskollegerna A. Ohlsson, E. Hedling och J. Stenström framhåller hennes flit och noggrannhet och skriver: "Som människa var hon vänfast, alltid trogen dem som hon en gång givit sin välsignelse. Men som en uttalad akademiker av den äldre skolan kunde hon också vara tuff men konstruktiv med sin sylvassa penna". H. Lund, B. Olsson och J. Olsson hedrade henne med festskriften *I musernas sällskap: konstater och deras relationer* vid hennes 65-årsdag 1992.

Mina personliga minnen av Ulla-Britta Lagerroth är många och levande: Ulla-Britta som värdinna vid överdådiga bufféer för oss doktorander efter seminarier i dramateori, Ulla-Britta i färgstark gul kavaj i centrum vid plenardiskussion om interartialitet med amerikanska grågeronter i Lund och allra främst ett minne från bestigningen av Die Jungfrau i augusti 1988 efter IASS-konferensen *Nordische Romantik* i Zürich och Basel. Med sitt sinne för smak och stil hade hon valt att – i motsats till andra mer rustikt utrustade alpplanerande damer – bestiga berget i vackra guldsandaler. Det gick inte särskilt fort och alpkorna tittade förvånat på ett sällskap annorlunda än allt de tidigare skådat och ringde i bjällror. Men upp kom vi! Till alptoppens lysande snö under en isblå himmel.

*Roland Lysell*

